

Nasza misja

Oddajemy w Twoje ręce kurs języka norweskiego, przygotowany przez ekipę entuzjastów tego skandynawskiego języka. Z naszym kursem chcemy dotrzeć do Polaków przeprowadzających się i rozpoczynających nowe życie w Norwegii, a także do naszych rodaków w kraju, którzy chcą poznać podstawy języka norweskiego. Żyjąc w Norwegii często spotykaliśmy i wciąż spotykamy Polaków, którzy nie mówią i nie uczą się norweskiego, mimo że swoje najbliższe lata życia spędzą w tym kraju. Chcielibyśmy przyczynić się do zmiany tego stanu rzeczy. Polscy pracownicy, którzy posługują się językiem norweskim zarabiają lepiej, mają lepsze perspektywy rozwoju osobistego w Norwegii, a także lepiej się asymilują ze społeczeństwem norweskim. Tym co nie rozpoczęli jeszcze przygody z nauką tego języka, chcemy zwyczajnie pomóc zrobić ten pierwszy krok. To właśnie jest naszą misją. Naszym zamierzeniem jest stworzyć kurs jak najbardziej praktyczny, po którym student kursu będzie w stanie przeprowadzić podstawową konwersację w tym języku, a także będzie miał na tyle mocne podstawy, aby móc samemu kontynuować naukę języka.

Wprowadzenie do kursu

Kurs jest podzielony na 24 lekcje, a każda z nich składa się z następujących części: dialog, czytanka, gramatyka, ćwiczenia gramatyczne, ćwiczenia do lekcji. Dialogi są sytuacyjne, mają Was nauczyć podstawowych zwrotów i struktur językowych. Czytanki mają charakter opisowy, przedstawiają ciekawe i ważne miejsca, ludzi, norweską historię i lokalne tradycje. W części gramatycznej tłumaczymy podstawy norweskiej gramatyki, staramy się to robić w jak najłatwiejszy sposób. Gramatyka wymaga ćwiczeń, dlatego też zaraz po wytłumaczeniu jakiejś części norweskiej gramatyki, następują ćwiczenia utrwalające. Na koniec serwujemy ćwiczenia utrwalające cały materiał poznany w trakcie danej lekcji. Do każdej lekcji dołączony jest osobny dokument ze słowniczkiem wszystkich nowych wyrazów, które zostały użyte w danej lekcji. Mamy nadzieję, że ułatwi Wam to szybkie powtórki przed przerobieniem kolejnej lekcji. Wszystkie dokumenty z tekstem, są zapisane w plikach w formacie PDF. Materiał do każdej lekcji jest także nagrany w plikach dźwiękowych w formacie MP3. W miarę możliwości staraliśmy się, aby lektorami byli urodzeni Norwegowie, nie zawsze nam się to niestety udało. Oprócz plików dźwiękowych, niektóre z lekcji są także wzbogacone o materiał wideo. Pliki multimedialną są zapisane w formacie AVI. Cały 24 lekcyjny kurs uzupełniają słowniczek norwesko-polski wszystkich wyrazów użytych w kursie, a także kilka dodatków, które są adresowane do ludzi zajmujących się konkretnymi profesjami.

Podstawowe informacje o języku norweskim

W Norwegii oficjalnie obowiązują dwie odmiany języka: **bokmål**, którym mówi większość Norwegów, oraz **nynorsk**, którym posługuje się mniej niż 20% populacji. Oba języki są urzędowe, oba można usłyszeć w radio, prasie, telewizji, a także w życiu codziennym na ulicy. Znanych jest też dużo różnych dialektów w tym rzadko zagęszczonym kraju. Język norweski jest językiem z grupy skandynawskiej języków germańskich. Jest tak blisko spokrewniony z językami duńskim i szwedzkim, że możliwe jest swobodne porozumiewanie się przedstawicieli tych trzech języków. Przy czym dzięki centralnemu położeniu, Norwegom łatwiej jest porozumieć się z Duńczykami i Szwedami, niż samym Duńczykom i Szwedom. Język norweski pisany jest bardziej zbliżony do języka duńskiego, natomiast język mówiony, jest bardziej zbliżony, czy może brzmi bardziej jak język szwedzki. Jest też czwarty język z grupy północno germańskich, język islandzki, który jest

bardzo bliski językowi staro norweskiemu. Niestety tak dalece odbiega od współczesnego języka norweskiego, że uniemożliwia bezpośrednie porozumienie językowe. Litery w języku norweskim są z alfabetu łacińskiego, alfabet jest identyczny z alfabetem duńskim, trzy spośród liter nie występują w języku polskim, są to:

- Æ (æ) - czyta się ją jak polskie "a" przechodzące w "e".
- Ø (ø) - czyta się ją jak polskie "e".
- Å (å) - czyta się ją jak polskie "o".

Historia języka norweskiego

Najstarsze zabytki literatury w tym języku pochodzą z XII w. - wykazują one jednak różnice pomiędzy wschodnią a zachodnią częścią Norwegii. W tym okresie na podłożu gwar zachodnich z okolic Trondheim zaczął się formować kancelaryjny język norweski, używany oficjalnie w całym królestwie. Jednak po unii z Danią, a potem ze Szwecją wyszedł on z użycia. Język duński stał się w latach 1525-1814 językiem powszechnie używanym przez warstwy wykształcone, głównie w miastach. Od początków XIX w. język duński był także językiem literackim. Od lat 30. XIX w. pisarze norwescy starali się go jednak świadomie norwegizować. Już w pierwszej połowie XVIII w. na bazie pisanego języka duńskiego i dialektu miasta Oslo wytworzono z niego rodzimą odmianę, zwaną kiedyś **riksmål**, a od 1929 r. nazywaną **bokmål**, czyli "język pisany, książkowy". Jednocześnie od połowy XIX w. istnieje druga odmiana norweskiego zwana niegdyś **landsmål**, którą opracował nauczyciel wiejski **Ivar Aasen**. Przeprowadził on żmudne badania dialektów chłopskich, głównie w zachodniej i północnej Norwegii, wybrał formy najbardziej rozpowszechnione i najmniej "zepsute" wpływami duńskimi. Stworzył też gramatykę, napisał słownik oraz kilka tekstów w nowym języku. W 1885 roku parlament przyznał **landsmål** status drugiego równoprawnego języka norweskiego, i wprowadził go do szkół. W 1929 roku nazwa **landsmål** została zamieniona na **nynorsk** czyli "nowo norweski". W przeszłości władze starały się doprowadzić do połączenia tych dwu odmian językowych, by wytworzyć jeden wspólny norweski język literacki, tak zwany **sammorsk**, jednakże spotkało się to z protestami i zostało zaprzestane.

Przyszłość języka norweskiego

O czystość języka dba specjalna organizacja **Språkrådet**, która reguluje język norweski. Språkrådet udziela porad w sprawach dotyczących użycia języka norweskiego, użycia tego języka w szkołach, w NRK (norweska telewizja publiczna) oraz w organach rządzących krajem, wyjaśnia ewentualne problemy związane ze sposobem zapisu języka i nazwami geograficznymi, proponuje także regulacje w sprawach dotyczących języka norweskiego, a także promuje i uczestniczy w skandynawskim projekcie współpracy językowej. Rada powstała przez wydanie w 1972 roku aktu o Radzie Języka Norweskiego. Najważniejszą publikacją Språkrådet jest **Språknytt** (Nowości Językowe). Rada składa się z dwudziestu osób.